

Тоя фондъ е образуванъ отъ такситѣ: 8 лева за всѣко цѣло мѣсто отъ емигранти, 4 лева за половина такова и 2 лева за четвъртъ (респективно: за възрастни, малолѣтни и кърмачета *).

Освѣнъ това, помагатъ на фонда патентнитѣ налози, паричнитѣ глоби, и всѣко друго постѣпление въ зависимостъ отъ закона за емиграцията.

За бюджетното упражненіе на *Комисариата* 1907—1908 г. разходитѣ се движатъ въ слѣднитѣ суми:

Обикновенни разходи:

Общи 178,088 лева.

За контролъ и покровителство на емигрантскитѣ интереси:	253,201	„
За протекцията на самитѣ емигранти:	686,468	„
Извънредни разходи:	350,127	„
За възнаграждение на военнитѣ лѣкари и пѣтующитѣ комисари:	401,817	„
Или всичко:	1,870,704	„

Емиграционния фондъ прѣзъ 30 януари 1908 г. възлизалъ на 10,939,597 лева, състоящъ се отъ:

1) държавни титри или такива гарантирани отъ държавата (италианска рента 3·75 ‰, желѣзопѣтни облигации 3 ‰ и желѣзопѣтни свидѣтельства 3·65 ‰) и 2) отъ касовъ фондъ на разположение (1,046,585).

Доходитѣ на емиграционния фондъ за упражнението 1907—1908 г. сж: лихви отъ внесени суми на текуща смѣтка и ренти отъ държавни титри — собственостъ на фонда: 390,104·29 лева; патентни такси, такива за всѣки прѣвозванъ емигрантъ (8, 4 и 2 лева респективно за възрастни, малолѣтни и кърмачета), припадающи се възнаграждения за военнитѣ лѣкари и пѣтующитѣ емиграционни комисари въ параходитѣ — всички тия суми

*) Тия такси се плащатъ отъ прѣвозвачитѣ, а не отъ емигрантитѣ (чл. 28 отъ закона за емиграцията).